

fang. Men jeg skal dernæst tillade mig at bemærke, at et væsentligt Motiv til at stille dette Ændringsforslag ogsaa har været det, at man vilde give dem Alle bedre Ret, istedetfor at efter Forslaget kun neppe Halvdelen vilde være tilstrækkeligt sikrede. Ændringsforslagets Stillerere have saaledes troet at handle i Samtliges Interesse; vi have nemlig meent, at det var bedre, at Alle havde Afgang til en aarlig Hjælp af 300 Rbd., end at kun Nogle skulde have Afgang endogsaa til 500 Rbd.; naar en Soldassistent har tjent i 29 Aar eller derover, saa vil han have Afgang til circa 500 Rbd. i Pension, naar man normerer den høieste Gage til 600 Rbd., og dertil kommer et Alderstillæg, da Gagen vil blive mellem 7 og 800 Rbd., Vi have meent, at det vilde være bedre at sikkre Alle, som det Høieste et Beløb af 300 Rbd., end at kun Nogle vare sikrede 500 Rbd. og den største Pluralitet af de Andre neppe skulde kunne naae 100 Rbd. aarligt. Det forekommer mig ikke, at her kan være Tale om, at man, naar vort Forslag bliver taget tilfølge, skulde stille denne Klasse af Bestillingsmænd i et større Afhængighedsforhold til Ministeren end efter Udkastet; thi jeg maa bemærke, at accurat det Samme bliver Tilfældet, naar det Antal bliver pensionsberettiget, som Udkastet har foreslaaet, idet Ministeren nemlig da vil have det i sin Magt at indstille dem til Pensionsberettigelse, som han maatte skjønde dertil at være værdige, og saaledes forekommer det mig, at accurat det samme Forhold vil indtræde mellem Bestillingsmændene og Ministeren, hvad enten man lægger Udkastet til Grund, saaledes som det blev vedtaget ved anden Behandling, eller det Ændringsforslag, som vi have tilladt os at stille. Man kan heller ikke sige, at efter vort Ændringsforslag vilde de mindre Dueltige kunne blive mere end tilbørligt favoriserede; thi det kunde man da ligesaa godt sige vilde blive Tilfældet efter Udkastet, som det foreligger. Men dertil kommer, at selv efter Udkastet er der en stor Masse af disse Bestillingsmænd, der have Afgang til Understøttelse af Ministeriets Understøttelseskasse, og de ville da accurat paa samme Maade blive favoriserede, hvis man frygtede, at noget Saadant kunde skee. Heller ikke forekommer det mig, at man kan lægge vort Æn-

dringsforslag til Last, at, hvis det fulgtes, kunde mindre værdige Subjecter faae et bestemt Krav paa Understøttelse; thi, ikke at tale om, at der er et stort Spring mellem de forskjellige Understøttelser, der gives, saa er det jo derhos nødvendigt, at de skulde have tjent i 10 Aar, i hvilken Tid der synes at være tilstrækkelig Leilighed for Vedkommendes Foresatte til at forstikke sig om deres Dygtighed og Værdighed. Endelig skal jeg endnu tillade mig at bemærke, at efter Ændringsforslaget troer jeg heller ikke, at Statskassen vil lide noget Tab. Man maa nemlig erindre, at, naar 200 blive pensionsberettigede, saa vilde disse efter Udkastet, naar de have tjent i den længste Tid, kunne naae endogsaa en Pension af 500 Rbd. Lægger man nu Gjennemsnitsbeløbet deraf til Gjennemsnitsbeløbet af de Understøttelser, som samtlige de, der ikke ere pensionsberettigede, skulde have, saa udkommer der en Sum, der ikke er saa lidet større end den, der vil udkomme, naar vort Ændringsforslag lægges til Grund. Jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig at henstille Ændringsforslaget til det høitærede Things Overveielse, og skal kun recapitulere, hvad jeg anførte, at det forekommer mig, at vi have taget Hensyn til tre Punkter i vort Ændringsforslag, nemlig baade at Statskassen ikke vil komme til at lide noget Tab derved, at Officierterne heller ikke vilde lide, men snarere vinde derved, og endelig, at det ogsaa staaer i Harmonie med den nylig givne Pensionslov.

Ordføreren: Naar den ærede sidste Taler idag igjen henviser til Pensionsloven, saa maa jeg ogsaa gjentage min tidligere Paastand, at hverken Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, eller Udkastet, som det var, kan siges at være i Strid med Pensionsloven. Pensionsloven siger, som den ærede Taler har fremført: „enhver af Kongen udnævnt og af Staten lønnet Embedsmand, som afflediges, er berettiget til Pension“. I nærværende Lov, saaledes som den nu foreligger, staaer der „de 3de første Classer af de herommeldte Bestillingsmænd udnævnes af Kongen og ere pensionsberettigede. Det Samme gælder om et Antal af 200 i 4de „Klasse“. Udtrykket „det Samme“ siger jo ligefrem, at de ogsaa udnævnes af